

Vanatoare de securisti cu gloante oarbe

VOCEA VÂLCII

În timpul evenimentelor din 1989, datorită lipsei de informație și a întunericului în care au fost ținuți mai bine de 45 de ani, oamenii de pe aceste meleaguri au fost tentați de un instinct păcătos să caute cu ochii o nouă imagine a unui tătuc, mai degrabă decât să îi preocupe situațiile cu adevărat importante. Ion Iliescu a fost exact ceea ce doreau să găsească. Le-a aruncat imediat ca material de urlat pe străzi noi nu ne vindem țara, nu ați mâncat salam cu soia și noi nu suntem tovarăși, cu toate că el era cel mai tovarăș cu toți nenorociții plămădiți din pânțele stalinismului. Pe toată durata manifestațiilor ce înfierau cu manie proletară apariția Majestății Sale Regele Mihai, a lui Ion Rațiu și a Seniorului Corneliu Coposu, undeva în spatele scenei o clică de purtregaiuri comuniste, probabil singurii profitorii ai ultimilor 20 de ani de securism ceaușist, se ocupau de împărțirea sutelor de milioane de dolari rămase fără stăpân în opinia lor. Punctul 8 de la Timișoara și apariția imediată a Legii Lustrației ar fi fost singurele soluții de ejectare a scursurilor fostei securități, însă având experiența reprimării oponentilor regimului totalitar, anihilarea așa-zisilor dușmani ai democrației a fost o bagatelă. Rezultatul? Încă 16 ani de neo-dictatură securisto-comunistă ce a făcut ca în primele rânduri din topul celor mai bogați oameni din România să se găsească securiștii, milițienii, politrucii și torționarii fostului regim comunist. Este inadmisibil ca javrele ce au chinuit o jumătate de secol un întreg popor să se

afle în continuare în fruntea guvernelor și a partidelor politice.

Iată că , în anul de grație(re) 2006, din rațiuni pe care probabil nu le vom afla niciodată, cineva a dat undă verde studierii Arhivelor Securității și a permis publicarea tuturor dosarelor celor ce au făcut poliție politică . În mod inevitabil, în structurile unei entități ce se vrea a fi statul român, s-a produs un cutremur ce a emis o undă de șoc abia perceptibilă la nivel de electorat. Tratez inițiativa scormonirii în dosarele informatorilor ca și pe celelalte acțiuni de până acum, adică aidoma unei mascarade de nivel național. Furtuna scoate la suprafață numai gunoaiile ușoare, cele grele rămânând întotdeauna la fundul apei, iar asupra celor ce vor rezista simulacrului de curățenie nu va mai plana niciodată vreă suspiciune și își vor putea vedea de treabă nestingheriți. Păi, cum mama dracului să cred eu că tot scandalul deconspirării securiștilor are menirea de a-i înlătura de pe scena politică , când mega-securistul Dan Voiculescu lauda inițiativa altui securist, Traian Băsescu, de a da publicității celebrul dosar Dunărea?!? Ce-i asta, masochism? Le-a luat Dumnezeu mințile? Sau cineva a pregătit cu profesionalism dosarele dinainte, astfel încât să nu rezulte din ele vinovăția lor? În 16 ani au avut timp suficient să o facă , deoarece dosarele cu pricina nu au stat la sediul Asociației Foștilor Deținuți Politici. O spun și îmi asum responsabilitatea: dacă desecretizarea s-ar face corect, România ar rămâne neguvernată, iar pe scaunele de președinți de partide politice s-ar așterne praful de trei degete! Cu toții au ajuns în funcții de conducere nu pe criterii de valoare, cinste și onoare, ci cu ajutorul acelorași pârgii ca și până în Î89. O spălare mai bună a trecutului securiștilor nici că se putea, că doar nu are cineva pretenția să cred că și-au dat seama anul acesta cât de nemernici au fost ei până acum... Ion Iliescu, Adrian Năstase, Ioan Talpeș, Ristea Priboi, Dan Voiculescu, George Copos, Emil Constantinescu, Victor Ciorbea și Traian Băsescu au fost dizidenți pe vremea lui Ceaușescu? Să fim serioși.